

[Ivar Nørgaard]

Domstolen, og så er det ikke så sikkert, som hvis vi havde enstemmighedsprincippet.

Nu siger så regeringen: hvis det bliver ved med at være sådan, som vi har konstateret, at der er et flertal her i folketingsalen imod pakken, vil regeringen fremsætte en lov om folkeafstemning. Vi finder ikke, at der er nogen særlig årsag til at foretage en folkeafstemning, når der er flertal her i Danmark for, at vi skal afvise disse ændringer, men når et flertal, som jeg forstår består af regeringen og de radikale, vil fremsætte forslag om det, vil vi tage det til efterretning. Vi vil ikke sætte os imod det, vi vil ikke stemme imod det, vi vil tage det til efterretning. Men så er spørgsmålet, om ministre og andre vil fortsætte den propaganda, de allerede har startet, og hvis de vil det, vil vi i hvert fald nu – og det kan godt være, at det vil tage ret lang tid – sikre os, at det tema, som skal indeholdes i dette lovforslag om en folkeafstemning, bliver formuleret sobert, at der ikke bliver tale om, at man sniger sig til at kalde det en reformpakke, sådan som udenrigsministeren kalder det. En reform er jo en forbedring. Vi anser dette for et tilbageskridt, og det har regeringen også sagt de første to måneder under forhandlingerne, at dette ville være et tilbageskridt, indtil den ikke kunne stå fast længere. Det er selvfølgelig ingen reform, og ordet reform skal ikke nævnes i forbindelse med folkeafstemningen.

I øvrigt ønsker vi, at baggrundsmaterialet skal være i orden, når der skal stemmes, og det vil vi interessere os særdeles meget for. Sluttelig vil vi sige, at vi meget stærkt adværer regeringen imod at fortsætte den skræmmekampagne, som især udenrigsministeren her i sit sidste indlæg allerede har startet.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det fremgik tydeligt af hr. Ivar Nørgaards indlæg, at det papir, han stod her med, var nyt for hr. Ivar Nørgaard. Det beklager jeg dybt, for det var det samme papir, jeg stod og citerede fra denne talerstol for en uge siden. Det var det samme papir – der stod i hvert fald det samme.

Jeg pegede netop på, at den eneste ændring der fandt sted, var dette, at man ændrede »efter høring« til »i samarbejde med«. Det tror jeg jeg sagde fra denne talerstol tre

eller fire gange. Det trængte ikke ind ret mange steder. Det lagde jeg mærke til. Det gjorde f.eks. ikke indtryk på hr. Anker Jørgensen, som blev ved med at påstå – det gentog hr. Ivar Nørgaard ikke i dag – at nu var Ministerrådet nødt til at gøre væsentlige indrømmelser over for Parlamentet. Det står der intet om. Det kunne jeg ikke dengang få socialdemokraterne til at indrømme. Det kan jeg sikkert i dag, for hr. Ivar Nørgaard har ikke i et eneste af de papirer, han nu har fået læst, fundet noget som helst om, at Ministerrådet nu er nødt til at tage mere hensyn til Parlamentet end før. Det står der intet om nogen steder. Jeg havde da gerne set, at ministre skulle det. Jeg er træt af, at ministre optræder så overlegent, som også hr. Ivar Nørgaard optræder, i forholdet til Europa-Parlamentet. Men der står bare intet om det i dette papir.

Jeg mener nok, at den italienske udenrigsminister er gået for langt ved at sige, at det er en høflighedsfrase. Men han har ret i, at det er et forsøg på at gøre en psykologisk indrømmelse over for Parlamentet, sådan at Parlamentet føler, at det dog skal tages med på råd om noget. Skulle det være en helt forfærdende ting i et gammelt demokrati som Danmark, at folk, der er valgt af 250 mill. mennesker i Europa og nu af endnu flere, skulle man tage med på råd og tale med om de sager, der er oppe til speciel behandling?

Men o.k., jeg vil gerne have hr. Ivar Nørgaard til at bekræfte, at der står intet i dette papir om, at nu skal Ministerrådet tage mere hensyn til Parlamentets synspunkter end før. Der står alene, at man skal arbejde sammen med det. Det skal man vist i forvejen ifølge Romtraktaten.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det, der står, hr. Erhard Jakobsen, er for det første, at der er et klart politisk løfte til Parlamentet om, at Parlamentet skal have øget indflydelse i sagerne. For det andet får Parlamentet den konkrete indrømmelse, at Parlamentet får bedre muligheder for at få lavet ændringsforslag, som det bliver vanskeligt at få ud af direktiverne igen. Det er det korte af det lange i den sag. Det ved hr. Erhard Jakobsen godt.